

отпечатъци на своето минало и да продължи по-нататък новъ, чистъ животъ. Мнозина запитватъ, какви сѫ били въ миналото, богати или бедни, учени или прости. Това не е важно. За човѣка е важно, като е живѣлъ, какво е придобилъ и какво носи съ себе си.

Като изучавате живота на хората, виждате, че нѣкой се движи въ кръгъ, а другъ — въ елипса. Ако човѣкъ се движи въ кръгъ, всичките му постъпки сѫ отмѣрени. Ако се движи въ елипса, постъпките му не сѫ отмѣрени, а движението му сѫ неравномѣрни. Когато приближава къмъ фокусите, движението му става по-бързо; щомъ се отдалечава отъ тѣхъ, движението му става по-бавно. Съ това се обяснява неравномѣрното движение на човѣка, който се движи въ елипса. Като изучавате човѣшкото лице, отъ гледището на геометрията, по линиите му, вие познавате, какъ сѫ се проявявали неговиятъ умъ и неговото сърдце.

Съвременните хора приличатъ на децата, които, като се облѣкатъ съ нови дрешки, отиватъ между другарчетата си да се похвалятъ. Това е естествена проява. И детето, и възрастниятъ искатъ да чуятъ нѣщо добро за себе си. Религиозниятъ отива на черкова, моли се и отъ време на време поглежда, виждатъ ли другите, какъ се моли. Проповѣдникътъ държи проповѣдь и, като слѣзе отъ амвона, поглежда къмъ хората, да разбере, доволни ли сѫ отъ проповѣдъта му. Учениятъ, който на-